

גגל לגלל

בין

עלון שדות ים 1949, כב אב תשפב, 19.08.2022

נאסף תשרי

מילים: נתן יונתן

לחן: צביקה פיק

מת אב ומת אלול ומת חומם
גם נאסף תשרי ומת עימם
רק נשארה גחלת עמומה
של אהבת הקיץ הגדומה.

אל מערת דוד השונמית
תצמיד את ירכיה הקרות
אל חוס האבנים שעל קברו.

מת אב ומת אלול...

וילד זר הולך ותר כמו שאול
את עקבותיו של אב ושל אלול
ובעמום הוא מחפש את הצלול.

לך ילד לך, אולי בסוף המערב
בין ים ויבשה, בין אב לסתיו
יאור שלך יאיר בין חטאיו.

מת אב ומת אלול...

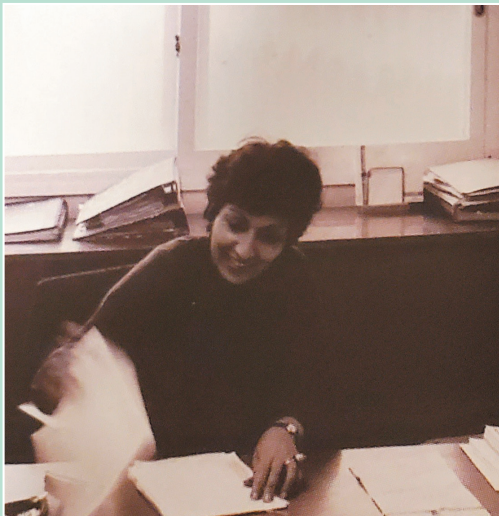
טובה סימן טוב 1936-2022

"אדם קרוב אצל עצמו, אדם בתוך עצמו הוא גר
לפעמים עצוב, לפעמים הוא שר
לפעמים פותח דלת, לקבל מכר
אבל, אבל לרוב, אדם בתוך עצמו הוא גר".

הספד הקיבוץ לטובה סימן טוב ז"ל

אתי, בני המשפחה, מקורבים, חברי הפל"ים, חברי שדות ים, וכל מי שבא לחלוק כבוד אחרון לחברתנו טובה והיא בשנת השמונים ושש לחייה. נאמנות, מסירות, חריצות והתמדה אפיינו את טובה. אישה שלא ביקשה לעצמה דבר, והסתפקה תמיד במה שיש לה.

טובה'לה נולדה בתל אביב בדצמבר 1936. היא גדלה עם אחיותיה סמוך לתחנה המרכזית הישנה. את ילדותה בגן הילדים עשתה עם סיקי, הם המשיכו לבי"ס עממי. כשצריך היה, היא סייעה לפרנסת המשפחה בעבודות מזדמנות. על אף הדוחק של אותם ימים, זכו בנות המשפחה לחינוך חם וטוב. כשמלאו לה 13 הצטרפה טובה'לה לתנועת הנוער העובד "לקן דוב הוז" ודרכה הצטלבה פעם נוספת עם סיקי. בתנועה הייתה פעילה ומעורבת, ובלטה בכישוריה החברתיים. לקראת הגיוס לנח"ל התגבש גרעין של הנוער העובד ליציאה להכשרה בנחשולים. הגרעין התלכד משלושה קינים של התנועה, מירושלים, מרמת גן ומתל אביב. לקראת הטירונות יועדו בני הגרעין להגשמה בשדות ים. כאן עשו טירונות בשנת 1955, בשנת 1956 הצטרפו בני הגרעין באופן רשמי לקיבוץ.

החל מאותה שנה עבדה טובה'לה במרצפייה. כיתר בנות הגרעין עבדה תחילה ברצפת הייצור. היא גילתה נאמנות ומסירות אין קץ לעבודה, ובהתמדה טיפסה אט אט למשרות בכירות יותר עד שקיבלה על עצמה אחריות על גביית הכספים מלקוחות. "מעל חמישים שנה עבדת במרצפייה, ומראשית דרכה של אבן קיסר", כתבה טניה. חווית את קשיי הלידה, המשברים והכישלונות של ההתחלה. היית שותפה פעילה בעתות הצמיחה. כשהיה צורך, הפגנת נחישות ודבקות במטרה, וזכית לטעום את הטעם המתוק של השגשוג וההצלחה. כל תפקיד שביצעת היה במלוא תשומת הלב, האכפתיות והמסירות. כשמשהו לא נראה לך, ידעת להעמיד אנשים על מקומם. מעל לכל הייתה לך יכולת לשלב בעשייה שלך נתינה ללא גבולות ואהבה רבה. הקשר האימהי שבנית עם צוות העובדים, והקשר המדהים שיצרת עם הלקוחות לאורך השנים, הידק את התחושה המשפחתית של כולנו ביחד – למען מטרה אחת". את מיטב שנותיה עשתה טובה במפעל ובאופן טבעי המשיכה בעבודתה באבן קיסר עד שהתפקיד התייתר.

בצעירותה, אהבה טובה'לה לשיר ולרקוד. "היא הייתה רקדנית נהדרת, סיפר בני לוי, חברה לגרעין. רקדנו יחד בחגים, ובחזרות הממושכות לפני החג היא תמיד השרתה אוירה טובה. חברה'מנית, כפי שכינו באותם ימים את החברים שהיו פעילים בחברה". קשר מיוחד רקמה טובה עם צעירים ממשפחות בקיבוץ שהייתה מקורבת אליהם.

במקביל ליציאתה ממעגל העבודה החלו להסתנן בעיות בריאות. עם השנים נחלשה ראייתה והצטמצמה פעילותה

ומעורבותה בקיבוץ. מדי שנה, בחג החנוכה, זימנה לביתה את בנות אבן קיסר ויחד חגגו את יום הולדתה באווירה עליזה עם סופגניות ולביבות, אך בתקופת הקורונה גם המפגש הזה דעך. בשנים האחרונות ליוו אותה חברים מסורים. בני לוי ביקר אותה מדי יום ועמד לרשותה בכל נסיעה שנזקקה לה. ברכה גיל אירחה לה לחברה וטיילה איתה במסירות רבה ברחבי הקיבוץ.

עקב מצבה הרפואי נזקקה טובה לסיוע מצוות הבית הסיעודי. כך נרקם הקשר המיוחד עם חיתאם. "היה לנו קשר קרוב מאד של מגע ואהבה, אמרה חיתאם. ארבע פעמים ביום הייתי לצידה, ובסוף כל יום הייתה מניחה את ראשה על כתפי

ואמרת לי, "אני אוהבת אותך, את הנשמה שלי". גם לאחר שאושפזה בבית החולים שמרה חיתאם על קשר טלפוני יומיומי עם טובה. כשנקראה להיפרד ממנה, החזיקה חיתאם את ידה של טובה וקראה, "אללה ירחמו, את אישה מיוחדת".

אמש דעכו נשימותיה עדיי כלותה.

יהי זכרה של טובה'לה זכור ושמור בתוכנו.

הספידה: אביטל שחר

עורכת: רחלי בובר | גרפיקה: לאה קציר | תגובות 052-8795235 | rachel.bober1@gmail.com

קיבוץ שדות-ים